

عنوان مقاله:

تاثیر گل درمانی بر پرخاشگری دانش آموزان دارای ناتوانی یادگیری

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات اجتماعی و تربیتی در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

زهرا مهبودی - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرودشت

صدیقه طاهرمنش - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

کودکان بخش عمده ای از جمعیت دنیا را تشکیل می دهند، توجه به رشد جسمی، هیجانی، روانی و رفتاری آنها پیوسته از سوی اندیشمندان و محققان مورد تأکید بوده است، به گونه ای که مسایل و مشکلات رفتاری، اجتماعی و هیجانی کودکان، در 25 سال اخیر به عنوان یکی از موضوعات عمده و اصل روانپزشکی و روان شناسی مطرح بوده است. پژوهش به دنبال بررسی و تبیین تاثیر گل درمانی بر پرخاشگری و اضطراب در دانش آموزان دارای ناتوانی یادگیری بود. روش پژوهش تجربی از نوع پیش آزمون- پس آزمون همراه با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان 7-12 ساله دارای ناتوانی یادگیری شهر شیراز بود که از میان آنها با استفاده از نمونه گیری در دسترس، تعداد 30 نفر انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه 15 نفره آزمایش و کنترل گمارده شدند. ابزار اندازه گیری پژوهش پرسشنامه پرخاشگری شهیم است. گروه آزمایش در 8 جلسه درمان فردی و 2 جلسه درمان گروهی گل درمانی شرکت کردند و گروه کنترل هیچگونه مداخله ای دریافت نکرد. داده ها با روش های آماری توصیفی و تحلیلی کوواریانس و با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج تحلیل کواریانس نشان داد بین نمره های پس آزمون در گروه آزمایش و کنترل تفاوت معنی داری (با سطح معناداری 0/008) وجود داشت. براساس یافته های آماری می توان دریافت که گل درمانی بر کاهش پرخاشگری کودکان بااختلال یادگیری مؤثر است.

کلمات کلیدی:

گل درمانی، پرخاشگری، اضطراب، ناتوانی یادگیری، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181163>

